توسعه ایرانی
روزنامه صبح
سیاسی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب امتیاز: موسسه اطلاع‌رسانی و خبرگزاری ایلنا
مدیرمسئول: مسعود حیدری
زیرنظر شورای سردبیری
مدیر بازرگانی و روابط عمومی: مرتضی بلوکی

چاپ: کار و کارگر ۶۶۸۱۷۳۱۷
نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، نرسیده به روانمهر، پلاک ۱۳۲
تلفن تحریریه: ۶۶۹۵۶۶۰۰(۰۲۱)
نشانی سایت: toseeirani.ir
اینستاگرام: @tosee_irani
ایمیل: toseirani@gmail.com

خبر

آنچلوتی با برزیلی‌ها ماند

کارلو آنچلوتی در برزیل جایگاه مناسبی برای ادامه نوشتن تاریخ فوتبال جهان پیدا کرده است. مسئول کنونی تیم پنج ستاره جهان (برزیل) به زودی قرارداد جدیدی را امضا خواهد کرد که او را تا سال ۲۰۳۰ به عنوان مسئول اصلی تیم ملی برزیل نگه خواهد داشت. مدیران کنفدراسیون فوتبال برزیل، به رهبری سمیر شاد، تقریبا از همان روزی که این مربی ایتالیایی برای اولین بار قدم به ریودوژانیرو گذاشت، قاطعانه تصمیم خود را گرفته بودند. آنها از ابتدا بر این باور بودند که آنچلوتی بهترین گزینه برای هدایت تیمی است که به یک رهبر در نیمکت نیاز دارد. او نیز در حال انجام این کار است و حتی تصمیمات سختی مانند کنار گذاشتن نیمار از لیست تیم را اتخاذ کرده است؛ بازیکنی که در برزیل جایگاهی فراتر از مسائل صرفا ورزشی دارد.

قرارداد سرمربی سابق رئال مادرید همچنان او را در بالاترین سطح اقتصادی مربیان ملی در سراسر جهان قرار خواهد داد. او در تیمی که فشارش کاملا مشابه فشاری است که در طول دوران حرفه‌ای خود در باشگاه‌های بزرگی چون میلان، یوونتوس، پاری سن ژرمن، بایرن مونیخ و رئال مادرید تجربه کرده، بالاترین دستمزد را دریافت خواهد کرد.

حضور صرف آنچلوتی باعث شده که تیم پنج ستاره دوباره در زمره مدعیان جام جهانی قرار گیرد. هواداران او را تحسین می‌کنند و بازیکنان به او احترام می‌گذارند؛ ترکیبی ایده‌آل برای رویارویی با چالش بزرگ جام جهانی آینده در آمریکا، کانادا و مکزیک. بهترین راه برای اثبات این اعتماد، ارائه قرارداد جدید پیش از برگزاری جام جهانی است. تفاهم با فدراسیون فوتبال برزیل کامل و قطعی است. هیچ تردیدی نه در مورد مسائل مالی و نه در مورد مدت قرارداد وجود نداشته است. در واقع، مدیران برزیل در آخرین وقفه بازی‌های ملی تایید کردند که توافق نزدیک است. طبق گزارش‌ها، تنها تشریفات امضا و اعلام رسمی تمدید قرارداد کارلو آنچلوتی تا سال ۲۰۳۰ باقی مانده است.

منهای فوتبال

دست استقلال روی ستاره بسکتبال

در حالی که نگاه‌ها به رقابت‌های حساس لیگ برتر بسکتبال دوخته شده، باشگاه استقلال در تدارک رونمایی از یکی از بزرگ‌ترین نقل و انتقالات تاریخ بسکتبال باشگاهی ایران است. حامد حدادی، سنتر خوش‌نام و تنها ایرانی تاریخ NBA، در یک قدمی پوشیدن پیراهن استقلال قرار دارد. بر خلاف شایعاتی که از روز گذشته در فضای مجازی دست‌به‌دست می‌شود و خبر از قطعی شدن قرارداد حدادی می‌داد، گفته می‌شود هنوز قراردادی بین او و استقلال امضا نشده است. با این حال، مذاکرات مثبت بوده و توافقات کلی بین طرفین حاصل شده است. مدیران و کادر فنی استقلال با جدیت تمام در تلاش هستند تا پروسه اداری و صدور کارت بازی حدادی را پس از ثبت قرارداد با سرعت نور پیش ببرند. هدف اصلی آبی‌پوشان، استفاده از تجربه و قامت بلند حدادی در دیدار حیاتی و مهم مقابل شهرداری گرگان است. دیداری که کارشناسان از آن به عنوان فینال زودرس لیگ یاد می‌کنند و حضور حدادی در منطقه رنگی، می‌تواند کفه ترازو را به نفع استقلال سنگین کند. حضور کاپیتان سابق تیم ملی که سابقه درخشش در لیگ چین و آمریکا را دارد، نه تنها وزن فنی استقلال را بالا می‌برد، بلکه شور و هیجان تازه‌ای را به سکوهای بسکتبال تزریق خواهد کرد. حامد حدادی یکی از مهم‌ترین ورزشکاران ایرانی در دو دهه اخیر به حساب می‌آید و حضورش در استقلال می‌تواند بمب جدید این باشگاه باشد.

خبری از میزبانی نیست

با وجود تمامی تلاش‌های انجام‌شده از سوی فدراسیون بسکتبال و پیگیری‌های مستمر در سطح بین‌المللی، میزبانی دیدارهای خانگی تیم ملی ایران در پنجره دوم مرحله مقدماتی جام جهانی بسکتبال ۲۰۲۷ در نهایت به کشور ثالث منتقل شد. طبق اعلام رسمی فیبا، هیات مرکزی این نهاد در آخرین نشست خود، تصمیم کمیته اجرایی فیبا مبنی بر برگزاری مسابقات خانگی ایران خارج از کشور را تا اطلاع ثانوی تایید کرد. فیبا اعلام کرده است که وضعیت ایمنی و امنیت در ایران و رژیم صهیونیستی همچنان در حال بررسی است و در صورت فراهم شدن شرایط مناسب، آمادگی بازگرداندن میزبانی‌ها به سرزمین‌های مربوطه وجود دارد. بر همین اساس، دو دیدار تیم ملی ایران در پنجره دوم انتخابی جام جهانی ۲۰۲۷ شامل مسابقه ایران-اردن در تاریخ ۲۷ فوریه ۲۰۲۶ و ایران-سوریه در تاریخ ۲ مارس ۲۰۲۶ در خارج از ایران برگزار خواهد شد.

پرسپولیس به دنبال صدرنشینی و تراکتور به دنبال بازگشت به کورس

سمفونی آغاز هفته

آریا طاری

امروز، روزی معمولی در تقویم فوتبال ایران نیست. امروز، آغاز هفته چهاردهم است؛ هفته‌ای که می‌تواند سرنوشت قهرمانی نیم‌فصل را دگرگون کند. خورشید امروز در حالی بر فراز تهران و تبریز طلوع کرده که جدول لیگ برتر، شبیه به انبار باروتی است که تنها منتظر یک جرقه برای انفجار است. دو بازی، دو شهر و میلیون‌ها چشم نگران. امروز، پرسپولیس در تهران به مصاف آلومینیوم اراک می‌رود و تراکتور در سرمای استخوان‌سوز تبریز، میزبان پیکان است. شاید روی کاغذ، این بازی‌ها جدال مدعیان با تیم‌های میانه جدولی باشد، اما در این لیگ دیوانه‌وار که فاصله صدر و قعر امیدواری تنها یک سوت اشتباه است، هیچ بازی‌ای آسان نیست. بیایید با ذره‌بین احساس و منطق، به پیشواز این دو نبرد برویم که حکم پیش‌لرزه را برای زلزله احتمالی جدول دارند.

از تهران شروع کنیم. ساعت بازی که نزدیک می‌شود، سکوت و هم‌آلودی بر اردوی سپاهان و استقلال حاکم خواهد شد. چرا؟ چون امروز، پرسپولیس اوسمار ویرا، فرصت این را دارد که حتی برای ۲۴ ساعت هم که شده، معادلات قدرت را بر هم بزند. پرسپولیس با ۲۲ امتیاز، روی پله دوم ایستاده است. سپاهان ۲۴ امتیازی هم فردا در اهواز بازی دارد. ریاضیات ساده است اما بی‌رحم؛ اگر پرسپولیس امروز ببرد، ۲۵ امتیازی می‌شود. یعنی امشب که بازیکنان سپاهان در هتل اهواز سر بر بالین می‌گذارند، دیگر صدرنشین نیستند. این بزرگ‌ترین جنگ روانی ممکن است که اوسمار می‌تواند علیه محرم نوید کیا راه بیندازد.

اگر پرسپولیس بازی امروز مقابل آلومینیوم اراک را ببرد، ۲۵ امتیازی می‌شود. یعنی امشب که بازیکنان سپاهان در هتل اهواز سر بر بالین می‌گذارند، دیگر صدرنشین نیستند. این بزرگ‌ترین جنگ روانی ممکن است که اوسمار می‌تواند علیه محرم نوید کیا راه بیندازد

تیمی که امروز وارد چمن می‌شود، شباهتی به تیم افسرده و بی‌برنامه دوران هاشمیان ندارد. اوسمار، روح برزیلی را در کالبد خشک پرسپولیس دمیده است. برد مقابل پیکان در هفته گذشته، فقط کسب سه امتیاز نبود؛ بازگشت شخصیت برنده بود. پرسپولیس حالا می‌داند چطور ببرد. اما خطر کجاست؟ خطر در غرور کاذب است. هواداران پرسپولیس هنوز در لذت عبور از استقلال در جدول هستند. آنها به جدول نگاه می‌کنند و خود را بالاتر از رقیب سنتی می‌بینند و این می‌تواند سم مهلکی باشد. اوسمار امروز ماموریت دارد که هیجان را کنترل کند. او باید به شاگردانش بفهماند که آلومینیوم اراک، تیمی نیست که برای تفریح به تهران آمده باشد.

حریف امروز پرسپولیس، تیمی است که هفته گذشته، ۹۰ دقیقه جلوی طوفان سپاهان مقاومت کرد و تنها با یک گل تسلیم شد. آلومینیوم اراک، تیمی چغر، سخت‌کوش و تاکتیک‌پذیر است. آنها هفته پیش در اراک باختند و حالا تیمی زخمی هستند که نمی‌خواهد دومین شکست پیاپی را تجربه کند. آلومینیومی‌ها می‌دانند که پرسپولیس برای برد به میدان می‌آید و بی‌محابا حمله می‌کند. این دقیقا همان چیزی است که آنها می‌خواهند؛ فضاهای خالی پشت مدافعان کناری پرسپولیس. اگر پرسپولیس در ۲۰ دقیقه اول گل نزند، آلومینیوم تبدیل به دیواری بتنی خواهد شد که عبور از آن، اعصاب پولادین می‌خواهد.

بازی امروز، جنگ سرعت برابر تراکم است. پرسپولیس اوسمار دوست دارد توپ را سریع به گردش درآورد و با پاس‌های کوتاه و ترکیبی از عمق و کناره‌ها نفوذ کند. در مقابل، آلومینیوم احتمالا لایه‌های دفاعی خود را فشرده می‌کند تا خط هافبک خلاق پرسپولیس را خفه کند. کلید بازی در دست وینگرهای پرسپولیس است. اگر آنها بتوانند در نبردهای یک در مقابل یک پیروز شوند، قفل دروازه آلومینیوم می‌شکند. اما اگر بازی گره بخورد، سایه سنگین استرس بر آزادی سایه می‌افکند. تساوی در این بازی، یعنی هدیه‌ای آسمانی برای سپاهان و استقلال. پرسپولیس محکوم به برد است؛ نه فقط برای سه امتیاز، بلکه برای اینکه به سپاهان بگوید: «ما پشت سرت نیستیم، ما کنارت هستیم.»

اگر در تهران جنگ صدرنشینی است، در تبریز جنگ بقا در کورس برپاست. تراکتور، محبوب پرشور آذربایجان، روزهای خوبی را سپری نمی‌کند. تیمی که قرار بود مدعی اول قهرمانی باشد، حالا در رده ششم جا خوش کرده و صدای اعتراض تی‌تی‌ها کم کم از سکوها به گوش می‌رسد. تراکتور ۱۸ امتیازی است (با یک بازی کمتر). فاصله ۶ امتیازی با صدر (سپاهان) شاید زیاد به نظر نرسد، اما در لیگ کم گل ایران، جبرانش کوه کندن می‌خواهد. تراکتور دو بازی است که نبرده. تساوی‌های پی‌درپی و بهانه‌های داوری، دیگر خریدار ندارد. امروز، روز عمل است.

تراکتوری‌ها معتقدند سوت‌های داوران در هفته‌های اخیر سر آنها را بریده است. شاید حق با آنها باشد، شاید هم نه. اما امروز، پیکان تهران روبه‌روی آنهاست و هیچ بهانه‌ای پذیرفته نیست. جو ورزشگاه امروز دیدنی خواهد بود. هواداران تراکتور، خشمگین اما امیدوار به ورزشگاه می‌آیند. آنها تیمی را می‌خواهند که ۹۰ دقیقه بجنگد. تراکتور برای بازگشت به جمع چهار تیم بالای جدول، نیاز مبرم به این سه امتیاز دارد. اگر امروز تراکتور نبرد، شاید فاصله‌اش با مثلث قدرت (سپاهان، پرسپولیس و استقلال) به قدری زیاد شود که دیگر تا پایان فصل قابل جبران نباشد. سوال بزرگ اینجاست؛ آیا بازیکنان تراکتور می‌توانند فشار روانی را مدیریت کنند؟ یا استرس باید ببریم، ساق‌های شان را سنگین می‌کند؟

پیکان، حریف امروز تراکتور، هفته پیش قربانی بازگشت پرسپولیس شد. آنها تیمی جوان و بی‌آلایش هستند. پیکان چیزی برای از دست دادن ندارد و این خطرناک‌ترین ویژگی آنهاست. تیمی که هفته پیش باخته، امروز می‌آید تا حداقل یک مساوی بگیرد و مرهمی بر زخم‌هایش بگذارد. پیکان تیمی است که اگر فضا ببیند، نیش می‌زند. آنها می‌دانند تراکتور جلو می‌کشد و مدافعانش روی خط نیمه بازی خواهند کرد. یک توپ ربایی، یک پاس بلند و فرار مهاجمان سرعتی پیکان، می‌تواند تبریز را در سکوت فرو ببرد.

اگر در تهران جنگ صدرنشینی است، در تبریز جنگ بقا در کورس برپاست. تیمی که قرار بود مدعی اول قهرمانی باشد، حالا در رده ششم جا خوش کرده و صدای اعتراض تی‌تی‌ها کم کم از سکوها به گوش می‌رسد. تراکتور دو بازی است که نبرده و امروز روز عمل است

انتظار می‌رود تراکتور از همان دقیقه اول، دروازه پیکان را به توپ ببندد. تاکتیک تراکتور امروز پیچیده نیست؛ فشار حداکثری، استفاده از حمایت هواداران و باز کردن دروازه در نیمه اول. نقطه ضعف تراکتور در بازی‌های اخیر، عدم تمرکز در زدن ضربات آخر بوده است. موقعیت می‌سازند اما گل نمی‌زنند. امروز، مهاجمان تراکتور باید قاتل باشند. پیکان دفاع خواهد کرد و چشم به ضدحملات دارد. اگر تراکتور گل اول را زود بزند، احتمالا جشنواره گل به راه می‌افتد. اما اگر بازی تا دقیقه ۶۰ مساوی بماند، استرس یار دوازدهم پیکان خواهد شد و شعارهای اعتراضی علیه کادر فنی و مدیریت تراکتور شروع می‌شود.

در پایان باید گفت سوت آغاز بازی‌های امروز، سوت آغاز یک تریلر نفس‌گیر است. در آزادی، پرسپولیس به دنبال اثبات این است که دوران افول تمام شده و اژدهای سرخ بیدار شده است. آنها می‌خواهند امشب را با طعم شیرین صدرنشینی (حتی موقت) بخوابند. در یادگار امام، تراکتور می‌خواهد ثابت کند که هنوز گرگ مدعی است و آن دو هفته ناکامی، فقط یک سوء تفاهم بوده است. چشم‌های تان را به تلویزیون بدوزید. هر گلی که امروز در تهران یا تبریز رد و بدل شود، پس‌لرزه‌اش فردا در اهواز و خرم‌آباد حس خواهد شد. جدول لیگ، این کاغذ بی‌جان، امروز و فردا جان می‌گیرد، فریاد می‌زند و قربانی می‌گیرد. آیا پرسپولیس اوسمار می‌تواند امشب پادشاه موقت لیگ شود؟ آیا تراکتور از بحران خارج می‌شود؟ یا اینکه آلومینیوم و پیکان، نقشه‌های بزرگان را نقش بر آب می‌کنند؟

اتفاق روز

مرضیه جعفری در اندیشه ترک نیمکت تیم ملی

خط استعفا!

اواخر فروردین ماه سال جاری بود که فدراسیون فوتبال تصمیم گرفت به دنبال ۱۲ بازی بدون برد تیم ملی زنان، سکان هدایت این تیم را به دست مرضیه جعفری بسپارد. سرمربی‌ای که روی نیمکت خاتون بم درخشیده بود و بهترین گزینه برای خارج کردن تیم ملی از باتلاقی که در آن گرفتار شده بود، به شمار می‌رفت. جعفری که آن زمان هدایت خاتون را هم بر عهده داشت، با حفظ سمت مسئولیت تیم ملی را هم پذیرفت تا نخستین ماجراجویی ملی‌اش را هم آغاز کند. اولین پروژه او در این تیم، رساندن تیم ملی برای دومین بار در تاریخ به جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۶ بود. با وجود جنگ ۱۲ روزه و وقفه‌ای که در روند آماده‌سازی تیم ملی ایجاد شد، زنان فوتبال ایران در خاک اردن توانستند شگفتی آفرینی کنند و جواز حضور در جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۶ را به دست آوردند و در اولین فیفادی بعد از صعود تیم ملی به جام ملت‌ها هم شاگردان جعفری برابر هند و نپال برنده شدند تا مقدمات صعود تیم زنان در رنکینگ فیفا فراهم شود.

به گزارش فوتبال ۳۶۰، تیم ملی فوتبال زنان ایران با ترکیبی متفاوت برای ارزیابی بازیکنانی که کمتر در تیم ملی فرصت بازی پیدا کرده‌اند، در آخرین فیفادی سال ۲۰۲۵ به تاشکند سفر کرد که برابر ازبکستان دو شکست را متحمل شد. با وجود کسب دو برد و پذیرش دو شکست در فاصله به‌روزرسانی رنکینگ فیفا، سیر تیم ملی زنان در این رنکینگ صعودی بود و برای اولین بار در طول دو سال اخیر، رده‌بندی تیم‌های ملی زنان از سوی سازمان جهانی فوتبال (فیفا) در حال به‌روزرسانی شد که زنان ایران توانستند طعم صعود را بچشند و از رتبه ۷۰ به جایگاه ۶۸ جهان رسیدند.

زنان فوتبال ایران مشخصا در طول ۶ هفت ماه گذشته با مشکلات متعددی مواجه بوده‌اند؛ از کارشکنی‌هایی که در بحث انتخاب مرضیه جعفری به عنوان سرمربی تیم ملی همزمان با خاتون مطرح شد که مهدی تاج شخصا به این موضوع ورود کرد و به حواشی پایان داد تا بحث سفر حدودا ۳۰ ساعته به شیلونگ هند که جنجال‌آفرین شد و در ادامه، بزرگ‌ترین بحران تیم ملی زنان که بحث کمبود مربی و دستیار است؛ به‌طوری که هیچ دستیار فنی در کنار مرضیه جعفری حضور ندارد و او به همراه مربی بدنساز، مربی دروازه‌بان‌ها و آنالیزور کارش را پیش می‌برد و جالب آنکه پیگیری‌های او برای انتخاب دستیار خارجی هم راه به جایی نبرده است.

جعفری که در ماه‌های گذشته چندین بار تا مرز استعفا از هدایت تیم ملی رفته و منصرف شده، حالا با توجه به مشکلاتی که پیرامون تیم ملی زنان وجود دارد، در فاصله کمتر از سه ماه تا شروع جام ملت‌ها به دنبال کناره‌گیری از هدایت این تیم است؛ آن هم در شرایطی که گفته می‌شد یکی دیگر از گلایه‌های او، عدم برخورد فدراسیون با تیم‌هایی است که در اردوی اخیر با وجود فیفادی، به تیم ملی زنان بازیکن ندادند و او از کارشکنی‌ها علیه تیمش هم گلایه‌مند است.

مرضیه جعفری البته در یکی، دو ماه اخیر قرار بود نشستی با مهدی تاج داشته باشد که به نظر می‌رسد این نشست مهم بین سرمربی تیم ملی فوتبال زنان و رییس فدراسیون انجام نشده و با توجه به شرایط موجود، کناره‌گیری مرضیه جعفری از هدایت تیم ملی زنان طی روزهای آینده اتفاق سورپرایز کننده‌ای نخواهد بود؛ مگر آنکه مسئولان فدراسیون پا پیش بگذارند و قبل از آنکه بحران حاکم بر تیم ملی زنان تشدید پیدا کند، وضعیت این تیم را سامان بخشند که با توجه به تعلل‌های پرشمار آنها، اتفاق بعیدی است.

جعفری در سال اخیر توانست فاتح عنوان بهترین سرمربی سال آسیا شود و مشخصا در آستانه جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۶ کناره‌گیری او از هدایت تیم ملی زنان می‌تواند تصمیمی پرهزینه برای این تیم باشد؛ چرا که انتخاب جانشینی شایسته برای جعفری در برهه فعلی که مسابقات لیگ در برهه حساس خود است، کاری بسیار دشوار و تقریبا غیرممکن به نظر می‌رسد. با این وجود پیگیری‌ها حاکی از آن است که مرضیه جعفری در حال تصمیم‌گیری نهایی درباره وضعیت خود در تیم ملی است و همان‌طور که گفته شد، اگر وضعیت باب میل او تغییر نکند، احتمال کناره‌گیری‌اش از هدایت تیم زنان ایران طی روزهای آتی اتفاق شوکه‌کننده‌ای نخواهد بود!

چهره به چهره

نگاهی به فینال پرحاشیه لیگ کشتی آزاد

قهرمانی جنجالی

نگار رشیدی

شاید از ابتدا هم قابل پیش‌بینی بود که کدام تیم‌ها قرار است فینال لیگ کشتی آزاد را برگزار کنند. لیگی که اغلب در همه فصل‌ها بدون حاشیه نبوده و پرستاره‌ترین تیم‌ها به نبرد آخر بر سر جام قهرمانی می‌رسند. این بار هم استقلال جویبار و بانک شهر که پرآوازه‌ترین دوبنده پوشان را جذب کرده بودند به فینال رسیدند تا یک رقابت تمام‌عیار و جنجالی داشته باشند. فینالی که در آن رسول خادم در حضور علیرضا دبیر تشویق شد، بانک شهر به قهرمانی رسید و استقلالی‌ها نایب قهرمانی‌شان را نپذیرفتند.

سپرده جام قهرمانی در بانک

شاید هر طرفدار کشتی‌ای وقتی حسن یزدانی را در ترکیب استقلال دید، تصور می‌کرد او در اولین حضور تیمش در لیگ کشتی جام قهرمانی را بالای سر می‌برد اما بانک شهر و ستاره‌های روسش نقشه دیگری داشتند و اجازه ندادند که آبی‌ها دست‌شان به جام قهرمانی برسد. آنها در پایان با نتیجه ۶ بر چهار قهرمانی را از آن خودشان کردند تا یک سپرده مهم را در بانک خود داشته باشند.

برتری روس‌ها مقابل ایرانی‌ها

یکی از نکات قابل توجه فینال، برتری کشتی‌گیران روس نسبت به ایرانی‌ها بود. در دیدار فینال رقابت‌ها در ۱۰ وزن برگزار شد که پنج مبارزه میان کشتی‌گیران روس و ایرانی بود که همه آنها به سود تزارها به پایان رسید. در وزن ۵۷ کیلوگرم، احمد ادریس‌اف از استقلال پنج بر یک از سدرضا اطری کشتی‌گیر با تجربه ایران و دارنده مدال نقره جهان گذشت، در ۶۱ کیلوگرم عباس گاژی ماگومدوف از بانک شهر و دارنده مدال طلای جهان ۱۰ بر صفر علی قلی‌زادگان را برد، در وزن ۶۵ کیلوگرم عبدالمجید کودیف از بانک شهر ۶ بر چهار پیمان نعمتی را از پیش رو برداشت، در وزن ۷۴ کیلوگرم زائوربک سیداکوف از بانک شهر هفت بر صفر امیرحسین حسینی را برد و در وزن ۸۶ کیلوگرم، ابراهیم کادیف از استقلال مقابل عزت‌ا... اکبری پنج بر چهار به برتری رسید. روس‌هایی که بیشترشان برای بانک شهر کشتی گرفتند و نقش مهمی در به دست آمدن جام داشتند.

حاشیه‌های داوری در کشتی سرنوشت‌ساز

یکی از مهم‌ترین کشتی‌هایی که در فینال برگزار شد و البته می‌توان گفت پرحاشیه‌ترین هم بود، رقابت امیرحسین فیروزپور و محمدمبین عظیمی در وزن ۹۲ کیلوگرم بود. در این مبارزه، فیروزپور که برای استقلال کشتی می‌گرفت تا آخرین ثانیه‌ها از حریف خود عقب بود که در آخرین لحظات اقدام به زیرگیری کرد که عظیمی با کنده‌کشی پاسخ او را داد. در این حرکت داوران ابتدا دو امتیاز به فیروزپور دادند و با این امتیاز او با نتیجه سه-سه برنده می‌شد. اما رضا یزدانی سرمربی بانک شهر به این امتیاز اعتراض شدید داشت و معتقد بود هر دو کشتی‌گیر باید دو امتیاز دریافت کنند. در نهایت بعد از بازبینی فیلم، دو امتیاز به دو کشتی‌گیر داده شد و این بار نوبت کمیل قاسمی بود که اعتراض کند. تا حدی که او اجازه نداد کشتی‌گیرش روی تشک بماند و با خروج فیروزپور، سالن متشنج شد و باران بطری به روی تشک باریدن گرفت.

استقلال، سکو را تحریم کرد

در نهایت استقلالی‌ها که قهرمانی را از دست دادند، سکوی اهدای مدال را هم تحریم کردند و روی سکو نرفتند. اقدامی که البته تصویر زشت و غیرحرفه‌ای دیگری را در فینال لیگ رقم زد. این در حالی است که فدراسیون کشتی مسابقات را به دلیل چکه سقف از آزادی به سالن هفتم تیر آورده بود و با این وجود هواداران استقبال خیلی خوبی از آن کرده بودند. اما نیامدن تیم روی سکو هیچ نشانی از حرفه‌ای و قدرشناس بودن ندارد. این در حالی است که کشتی ورزشی پهلوانی شناخته شده که معرفت و اخلاق در آن حرف اول را می‌زند.

از طرف دیگر علی تاجرنیا، سرپرست مدیرعاملی باشگاه استقلال هم واکنشی در فضای مجازی داشت که قابل تامل است. او نوشت: «همه اتفاقات برای قهرمان نشدن کشتی استقلال بود، انصراف رقیب بانک شهر در نیمه‌نهایی، جانبداری عوامل صداوسیما و قضاوت‌های مشکوک در فینال قهرمانی را از استقلال گرفت. اینکه بانک شهر اسپانسر تمام برنامه‌های ورزشی صداوسیماست هواداران استقلال را از جانبداری صداوسیما نگران می‌کند.»

تشویق خادم در حضور دبیر

یکی دیگر از اتفاقات قابل توجه نبرد فینال، تشویق‌هایی بود که از سوی هواداران نصیب رسول خادم رییس پیشین فدراسیون کشتی مقابل علیرضا دبیر انجام شد. دبیر در واکنش به این موضوع چنین گفت: «تماشاچیان هر کدام از قهرمانان ما را صدا بزنند، از آنها تشکر می‌کنم. همه برای ما عزیز هستند و اصلا برای من مهم نیست. من باید کار خودم را انجام بدهم و زمان همه چیز را مشخص می‌کند. دنبال حاشیه نباشید. من خوشحالم که تماشاگران زیادی به سالن آمدند و کشتی به روزهای اوجش برگشته است. مهم این است که کشتی به خانه‌های مردم رفته است. دنبال حاشیه نباشید و آنها مثل کف روی آب است که گذرا هستند. حق ماندگار است.»

بهترین بازگشت برای یزدانی

اما پایان شیرین لیگ کشتی جایی بود که حسن یزدانی جایزه بهترین بازگشت سال را از آن خود کرد. کشتی‌گیری که بعد از ۱۶ ماه دوری از تشک، بازگشت قدرتمندی به تشک داشت تا نشان دهد قرار است در وزن جدیدش هم یک مدعی تمام‌عیار باشد. یزدانی با اینکه در نیمه‌نهایی کشتی خوب و مطمئنی مقابل ابوالفضل بابالو از خیبر گرفت اما همه برای سنجش عیار واقعی او منتظر نبرد فینال بودند که مقابل مجتبی گلیج چهره با تجربه کشتی آزاد برگزار شد. فوق ستاره کشتی ایران اما مقابل گلیج هم یک کشتی حساب‌شده و مطمئن گرفت و اجازه خودنمایی به حریف خود نداد. او مانند دوران اوج خود با زیر کتف زدن حریف امتیازات را یکی یکی برای خود کرد تا در نهایت چهار بر صفر برنده شود. یزدانی که عادت دارد کشتی‌هایش را بدون دادن حتی یک امتیاز ببرد، در فینال هم همین کار را انجام داد و مقتدرانه دو برد مهم را به دست آورد.

حالا او باید خود را برای قهرمانی در المپیک ۲۰۲۸ و قبل از آن مسابقات جهانی ۲۰۲۶ آماده کند تا افتخارات جدیدی برای ورزش کشور به دست بیاورد. البته که او در این مسیر بی‌رقیب نیست و سدی محکم به نام امیرعلی آذرپیرا را مقابل خود می‌بیند که در دو سال اخیر یک برنز المپیک و یک نقره جهان را به گردن آویخته است. از سوی دیگر ترافیک بالای ستاره‌ها در وزن ۹۷ کیلوگرم همچون عبدالرشید سعداله‌یف، کایل اسنایدر و احمد تاج‌الدینوف هم کار را برای حسن یزدانی دشوارتر خواهد کرد و باید دید یزدانی برای عبور از این نام‌ها چه برنامه‌ای دارد.